

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Institution: Fiskeridirektoratet

Kontor/initialer: FD2/Dir.

Sagsnr.: 2006-05283

Dato: 16. januar 2008

Notat med redegørelse vedr. ansvar ved parfiskeri

Problem

I svar til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (FT-samling 2006-07, svar på spørgsmål 155) oplyste fødevareministeren, at Fiskeridirektoratet ville blive bedt om en redegørelse om baggrunden for den gældende praksis for sanktionering af overtrædelser af bifangstreglerne begået ved parfiskeri. Samtidig skulle mulighederne for en justering undersøges i lyset af, at fiskeriets organisationer har stillet spørgsmål ved det rimelige i denne praksis. Svaret er vedlagt som bilag

./.

Spørgsmålet fra Fødevareudvalget blev formentlig stillet, fordi medlemmer af Danmarks Fiskeriforening i forbindelse med forarbejdet til Reguleringsbekendtgørelsen for 2007 havde ønsket, at en regel i Reguleringsbekendtgørelsen, der har stået i bekendtgørelsen i en årrække og som tydeliggør, at der er et fælles ansvar for parfiskeri, blev fjernet fra bekendtgørelsen.

Baggrund

Parfiskeri

Ansvarsregler generelt

Når to trawlkuttere sammen trækker et trawl, foreligger der et parfiskeri. Ved parfiskeri er begge fartøjsførere ansvarlige for, at hele fiskeriet er lovligt, dvs. at der fiskes, medbringes og landes i overensstemmelse med fiskerilovgivningen i overensstemmelse med en række domme. Det fælles ansvar for en handling, som begge deltager aktivt i er, i overensstemmelse med de almindelige strafferetlige regler.

I Reguleringsbekendtgørelsen (p.t. bekendtgørelsen nr. 1543 af 19. december 2007) er det anført, at begge fartøjsførere er ansvarlige for, at hele fiskeriet er lovligt, dvs. at der fiskes, medbringes og landes i overensstemmelse med fiskerilovgivningen. Herved er det kendt for fiskerne, hvad konsekvensen er af, at deltage i den konkrete fiskeriaktivitet med et andet fartøj i form af at skabe et redskab i fællesskab. Desuden er der ingen tvivl om, at begge fartøjer ud over straf i form af bøde og konfiskation i medfør af fiskerilovens § 37, stk. 2 kan blive mødt med inddragelse af tilladelse til et nærmere angivet fiskeri.

Fangstmængder

Begge fartøjsførere kan straffes med bøde i tilfælde af, at der konstateres overtrædelse fra det ene fartøj, hvor der landes for mange fisk, ligesom der hos begge fartøjsejere vil kunne ske konfiskation

af værdien af den ulovlige fangst. I praksis administreres reglerne således, at fartøjernes tilladte fangstmængder lægges sammen, og et eventuelt overfiskeri beregnes ud fra den samlede mængde fisk om bord på begge fartøjer. Har hvert af de to fartøjer ret til at fiske 100 tons, kan de pågældende fartøjer fange og lande i alt 200 tons. Det tillades således, at fordelingen mellem fartøjerne kan være ulige, så der f.eks. er 50 tons på det ene fartøj og 150 tons på det andet fartøj.

Denne problemstilling vil fremover få mindre omfang. Under Ny Regulering, som trådte i kraft den 1. januar 2007, vil hovedparten af fangstrettighederne blive uddelt som årsmængder. Derfor vil risikoen for, at et fartøj lander for mange fisk i forhold til den tilladte mængde blive begrænset til én gang om året for hver af de kvoter, som er omfattet af Ny Regulering.

Fangstsammensætning

Reglerne om fangstsammensætning, også kaldet reglerne om målarter og bifangster, beskriver de nærmere krav til, hvorledes fordelingen af fangsten fordelt på arter skal være, for at fangsten er lovlig i relation til maskestørrelsen i det redskab, som anvendes ved fiskeriet. Som hovedregel rettes fiskeriet efter en hovedart (eller mållart), f.eks. sild eller brisling, mens anden fangst i den forbindelse anses for bifangst. En for lille andel af målarter eller for meget bifangst (for høj bifangstprocent) for de arter, for hvilken en sådan er fastsat, vil være en overtrædelse af reglerne, der meget ofte vil føre til midlertidig fratagelse af retten til at foretage det pågældende fiskeri eventuelt suppleret med krav om bøde og konfiskation af den ulovlige del af fangsten alt efter overtrædelsens grovhed.

Fra fiskeriets side har der været ønske om, at beregningen af andelen af målarter og bifangster skulle ske på grundlag af artsfordelingen i begge deltagende fartøjers sammenlagte fangst på samme måde som for fangstmængden.

Imidlertid er reglerne om fangstsammensætning (målarter og bifangster) fastsat i en rådsforordning (Rådets forordning nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer). Reglerne tager udgangspunkt i den fangst, der er om bord på det enkelte fartøj. Det er ikke muligt nationalt at fravige EU-reglerne på dette punkt, så der i stedet sker en beregning af målarter og bifangster på basis af den samlede fangst fra to fartøjer, der driver eller har drevet parfiskeri.

I et oplæg til bestemmelsen, som ikke blev vedtaget, men ændret under forhandlingsforløbet var der i udkast lagt op til en regel, der kunne tolkes som en mulighed for deling af bifangst på flere laster i parfiskeri. Der var imidlertid den gældende bestemmelse, der blev vedtaget.

Den ulovlighed, der er opstået ved, at reglerne om fangstsammensætning ikke er overholdt, er udført af fiskerne i fællesskab med de to fartøjer, som har trukket redskabet. Begge er derfor ansvarlige.

Det er baggrunden for den eksisterende retspraksis, hvor begge parfiskere holdes ansvarlige for en overtrædelse af regler om målarter og bifangster, selv om en af de to fiskere i en konkret situation ikke måtte have haft en ulovlig fangstsammensætning om bord.

Løsning

Fiskeridirektoratet finder det fortsat både rimeligt og nødvendigt at vurdere fiskeriet samlet. Fiskeriet foregår i fællesskab mellem de to fartøjer ved anvendelse af et fælles redskab, og der er kollektivt ansvar ved et fiskeri, der udføres i fællesskab mellem to fartøjer.

Videre proces

Det bemærkes, at i forbindelse med høring om Reguleringsbekendtgørelsen for 2008 gentog Danmarks Fiskeriforening ikke ønsket om at fjerne den regel, der tydeliggør ansvaret fra Reguleringsbekendtgørelsen.

Dette kan ikke ses som udtryk for, at foreningen nu tilslutter sig regelsættet.

Fiskeridirektoratet må dog fastholde regelsættet, da fiskeriet er udført i fællesskab og derved er et fælles ansvar.

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 14. december 2006 (FLF Alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 155

” Vil ministeren oplyse, hvordan der sanktioneres, når 2 trawlkuttere sammen trækker et trawl, og den ene kutter lander for mange fisk, vil begge i en sådan situation få en sanktion, og mener ministeren det er rimeligt?”

Svar:

Når to trawlkuttere sammen trækker et trawl, foreligger der et parfiskeri. Ved parfiskeri er begge fartøjsførere ansvarlige for, at hele fiskeriet er lovligt, dvs. at der fiskes, medbringes og landes i overensstemmelse med fiskerilovgivningen. Dette er begrundet med, at begge fartøjer deltager aktivt i den konkrete fiskeriaktivitet, der fører til overtrædelsen.

Begge fartøjsførere kan derfor straffes med bøde i tilfælde af, at der fra det ene fartøj landes for mange fisk, ligesom der hos begge fartøjsjere vil kunne ske konfiskation af værdien af den ulovlige fangst. Den samlede konfiskation hos de to fartøjsjere vil maksimalt kunne udgøre den samlede værdi af den ulovlige fangst fra de to fartøjer med fradrag af landingsomkostninger. Den samlede bøde vil normalt højst være 1/3 af det samlede konfiskationsbeløb. Retspraksis er i overensstemmelse hermed.

Under Ny Regulering, som er trådt i kraft den 1. januar 2007, vil hovedparten af fangstrettighederne blive uddelt som årsmængder. Derfor vil risikoen for at et fartøj lander for mange fisk blive begrænset til én gang om året for hver af de kvoter, som er omfattet af Ny Regulering. Hertil kommer, at det gennem anvendelse af puljeordningerne i Ny Regulering vil være muligt for flere fartøjer at udnytte en fælles fangstmængde over året.

I relation til bifangstreglerne er det i dag således, at der på baggrund af EU-regler tages udgangspunkt i den fangst, der er om bord på det enkelte fartøj. Der vil herved kunne forekomme en overtrædelse i en situation, hvor bifangstreglerne ikke ville være overtrådt, hvis bifangstprocenten blev beregnet på grundlag af en sammenlægning af de to fartøjers fangst.

Jeg er bekendt med, at fiskeriets organisationer over for Fiskeridirektoratet har stillet spørgsmål ved det rimelige i denne praksis vedrørende bifangstreglerne. Jeg er enig i, at der kan være grund til at se nærmere på denne problematik. Derfor har jeg bedt Fiskeridirektoratet om en redegørelse om baggrunden for den gældende praksis og om at undersøge mulighederne for en justering. Når redegørelsen foreligger, vil jeg orientere udvalget.

Jeg lægger dog vægt på, at reglerne for parfiskeri bør baseres på, at de to fiskere bør have en løbende kontakt og aftale om fiskeriet, idet der jo fiskes med et redskab, som trækkes af begge fartøjer. En situation, hvor den ene fisker kunne påberåbe sig uvidenhed om fangst, der befinder sig på et andet fartøj, og dermed undgå sanktion for overfiskeri mv., kunne føre til uhensigtsmæssige omgælder – og dermed skade fiskerimulighederne for øvrige erhvervsfiskere.

Hans Chr. Schmidt

/Mogens Kjørup